

Tartalmi kivonat

Dolgozat címe: Kukorica fajtaösszehasonlítás termésmennyiség tekintetében

Készítette: Bérdi Benedek József

Mezőgazdasági mérnök alapképzési szak, nappali munkarend

Növénytermesztési-tudományok Intézet, Agronómiai tanszék

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Belső témavezető: Dr. Mikó Péter Pál, egyetemi docens

Külső témavezető: Tóth Gergely, növényorvos

Mivel a kukorica a világon legnagyobb mennyiségben termelt növénye, ezért aktuálissá teszi a témát, hogy mégis miképpen lehet ennek a növénynek a termesztésével a legmagasabb termésátlagot és profitot megtermelni. A népességnövekedés, és élelmezési problémák, valamint a bioüzemanyagipar arra sarkalja a termesztőket, hogy a lehető legmagasabb termésátlagot produkáljuk az adott növényből, a minőségi paraméterek szem előtt tartása mellett.

A szakdolgozatom elején megfogalmazott célkitűzéseim közt szerepelt, hogy a kukoricát termesztetni vágyó gazdáknak segítséget tudjak nyújtani és irányt tudjak mutatni. Ez egy jó termesztési technológia kialakításában, és az ebbe optimálisan illeszthető fajták kiválasztásában megnyilvánul, nem tévesztve szem elől az időjárási viszonyokat és a talaj adottságait. Remélem, a dolgozatom elolvasása arra ösztönzi az olvasót, hogy belevágjon a kukorica termesztésbe, és ehhez jó kiindulópontként tekint erre az írásra, ötleteket, hasznos információkat tud meríteni belőle.

A kísérlet során korai éréscsoportba tartozó fajták viszonylag jól teljesítettek, mind a DKC 4391 fajtája. Ugyanígy a DKC 4433 hibrid is jól teljesített. Megfontolandó, ha a korai fajták tudnak ilyen jó termést tudni hozni, akkor megéri-e vállalni a kockázatot, egy későbbi fajta választásával, főleg ismerve a szélsőséges időjárási viszonyokat.

A közép-korai érésű fajták mind nagyon szépen teljesítettek, mind termésátlagot, mind szemnedvességet tekintve. Közülük kitűnik a KWS Forturio és a KWS Hypolito, melyek 13

t/ha felett produkáltak. De szép termést hozott még a KWS Oltenio, a KWS Adoniso, a KWS Kashmir, a DKC 4712, a DKC 4897, a DKC 5092 úgy szint.

Középerésű fajták is szépen teljesítettek termésátlagot és szemnedvességet tekintve. Ezek voltak a DKC 4933, a DKC 5206, a KWS Inteligens, a SY Solandri és a SY Minerva.

Az igen korai fajták teljesítettek a leggyengébben a többi érésidő csoport közül. Sem a DKC 4031, sem a DKC 4109 sem érte el a 12 t/ha termésátlagot, az utóbbinak viszont nem sok kellett volna hozzá.

A három dobogóst kiemelném, harmadik helyen végzett a KWS Forturio. A magas termésmennyisége betudható a fajtára jellemző alpból magas terméspotenciálnak és kitűnő szárszilárdságának. Ezen túl a fajta jó alkalmazkodóképességének, melynek segítségével gyengébb talajokon is szép termést is képes hozni. Az ezüstérmes a kísérlet során a DKC 5810-es fajtája lett. Továbbá a fajta alkalmazkodóképességének, minek segítségével a gyengébb talajokon is képes szép terméseket elérni. Azt gondolom, egy ilyen évjáratban, sok gazda elfogadná ezt a termésmennyiséget, főleg egy gyengébb kukoricatermő talajon. Ahogy az előbb említett fajtánál is említésre került a jó alkalmazkodó képesség és kitűnő szárszilárdság volt a magas termésmennyiség fő titka, ugyanis ezek a tulajdonságok jellemzőek a DKC 5810-es hibridre is. A kísérletben szereplő fajták közül a KWS Giro hibrid végzett az élen.

Úgy gondolom fontos megemlíteni, hogy a kísérlet egy optimális talajtípuson történt, és a kukorica igényeit a Tolna vármegyei területek ki tudják elégíteni. Így más régiókban, más időjárás- és talajviszonyok tekintetében a dolgozatban szereplő eredmények eltérően születtek volna.

Véleményem szerint a kísérlet eredményesnek tekinthető, voltak kimagaslóan teljesítő fajták a termésmennyiséget tekintve, és azokban az esetekben, ahol a termésátlag nem érte el a várt eredményeket, ott kárpótolja az érdeklődőket a minőség.